

змiнами i доповненнями). URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#Text>

3. Конвенція ООН про права дитини: міжнародний договір від 20 листопада 1989 р., ратифікований Постановою Верховної Ради України від 27 лютого 1991 р. № 789-XII. URL:https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_021

4. Закон України «Про охорону дитинства»: Закон України від 26 квітня 2001 р. № 2402-III (зі змінами i доповненнями). URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2402-14#Text>

УДК 341.3:351.86

ТЕРЛЕЦЬКИЙ О.Ю., здобувач вищої освіти

Науковий керівник – **МАКАРЧУК В.В.**, д-р. юрид. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

СУЧАСНІ ПРАВОВІ АСПЕКТИ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ

В тезах розкрито сучасні правові аспекти забезпечення національної безпеки України в умовах гібридних загроз, що поєднують військові, інформаційні, кібернетичні та економічні елементи.

Ключові слова: національна безпека, гібридні загрози, інформаційна безпека, кібербезпека, критична інфраструктура.

Сучасні правові аспекти національної безпеки України визначаються гібридними загрозами, включаючи інформаційно-пропагандистські атаки та кібероперації, що вимагають вдосконалення законодавства про інформаційний простір. У 2026 році пріоритетом є імплементація стандартів НАТО в оборонному секторі, зокрема через Антикорупційну стратегію 2026–2030 років, яка акцентує на прозорості та залученні міжнародної допомоги. Це посилює стійкість держави до транснаціональних ризиків, пов'язаних з агресією РФ [1, с. 3].

Необхідно удосконалити правову базу для протидії гібридним війнам, забезпечивши баланс між свободою слова та захистом інформаційного суверенітету. Стратегії національної безпеки сусідніх країн, як Литва, підкреслюють пріоритет підтримки України та підготовку до потенційних конфліктів з РФ до 2030 року, що впливає на українське законодавство. Реформа СБУ та інших органів фокусується на євроінтеграції, з акцентом на адміністративні та криміналістичні аспекти [2].

Запропонувати системні зміни до законів про національну безпеку, включаючи посилення пожежної безпеки об'єктів критичної інфраструктури. Розробити механізми регіональної кооперації в рамках НАТО для протидії зовнішнім загрозам. Забезпечити гнучкість правової системи через адаптивні норми для нових викликів, як КНР та Білорусь як фактори ризику [3].

Актуальні виклики гібридних загроз для правової системи України полягають у поєднанні військових, інформаційних, кібернетичних та економічних елементів, що ускладнює їх класифікацію як агресії за Статутом ООН. Гібридні загрози включають інформаційний тероризм, кібератаки, диверсії на критичній інфраструктурі та компромат на посадовців, що маскуються під громадські ініціативи. Вони не завжди досягають порогу «використання сили» за ст. 2(4) Статуту ООН [4], але порушують суверенітет через втручання, дезінформацію та підтримку опозиції. В Україні з 2014 року це проявляється в пропаганді, економічному тиску та неоголошених операціях РФ.

Отже, сучасні гібридні загрози змінюють саме розуміння безпеки, розмиваючи межу між війною і миром та ускладнюючи юридичну кваліфікацію агресії. Українська правова система потребує гнучких, адаптивних норм, здатних реагувати на багатовимірні виклики, що не вкладаються у класичні категорії міжнародного права.

Імплементація стандартів НАТО, антикорупційні реформи та трансформація сектору

безпеки є ключовими чинниками зміцнення державної стійкості. Водночас важливо зберігати баланс між свободою слова та захистом інформаційного суверенітету, щоб безпека не перетворилася на інструмент обмеження прав. Ефективна протидія гібридним загрозам вимагає не лише національних законодавчих змін, а й розвитку регіональної співпраці, модернізації механізмів захисту критичної інфраструктури та стратегічного прогнозування ризиків.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Данильян О. Г., Калиновський В. Ю. Російсько-українська війна: гібридний фронт на міжнародній арені. *Національна безпека України в умовах нових викликів і загроз*: зб. наук. статей за матеріалами І-ї наук. практ. конф., присвяч. пам'яті проф. Ю. П. Битяка, (м. Харків, 19 трав. 2023 р). / редкол.: С. Г. Серьогіна, І.В. Яковюк та ін. Харків, 2023. С. 3-6.
2. Литва оновила Стратегію національної безпеки на 2026 рік. *Mind.ua*. URL:<https://mind.ua/news/20299362-litva-onovila-strategiyu-nacionalnoyi-bezpeki-na-2026-rik> (дата звернення: 04.03.2026).
3. Про затвердження Правил пожежної безпеки в Україні: Наказ М-ва внутр. справ України від 30.12.2014 № 1417: станом на 14 серп. 2024 р. URL:<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0252-15#Text> (дата звернення: 04.03.2026).
4. Статут Організації Об'єднаних Націй і Статут Міжнародного Суду: Статут Орг. Об'єдн. Націй від 26.06.1945: станом на 16 верес. 2005 р. URL:https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_010#Text (дата звернення: 04.03.2026).

УДК: 349.42

ЧЕРЕДНІЧЕНКО К.А., магістрантка

Науковий керівник – **ПАХОМОВА А.О.**, канд. юрид. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД ОПОДАТКУВАННЯ АГРОБІЗНЕСУ

Досліджено міжнародний досвід оподаткування агробізнесу та визначено основні підходи до формування спеціальних податкових режимів у сільському господарстві. Проаналізовано особливості податкової політики країн Європейського Союзу.

Ключові слова: агробізнес, оподаткування, податкова політика, сільське господарство, податкові пільги, сталий розвиток, міжнародний досвід.

Міжнародний досвід оподаткування агробізнесу є важливим орієнтиром для формування ефективної податкової політики в умовах трансформації аграрного сектору та інтеграції національних економік до глобального ринку. Сільське господарство традиційно визнається стратегічною галуззю, що забезпечує продовольчу безпеку, розвиток сільських територій і збереження природних ресурсів. Тому в більшості країн світу система оподаткування агробізнесу має спеціальний характер і поєднує фіскальні, стимулюючі та соціальні функції.

У країнах Європейського Союзу аграрна політика формується в межах Спільної аграрної політики ЄС, яка передбачає не лише систему субсидій, а й особливі підходи до оподаткування фермерських господарств [1; 3; 4]. У державах-членах ЄС широко застосовуються пільгові режими оподаткування для малих і середніх сільськогосподарських виробників. Наприклад, у Федеративній Республіці Німеччина сільськогосподарські підприємства можуть обирати спрощену систему обліку доходів і витрат, а також користуватися спеціальним порядком сплати податку на додану вартість, що передбачає фіксовану компенсаційну ставку. У Французькій Республіці функціонують режими «тісго-ВА» для малих фермерських господарств, які дозволяють визначати оподатковуваний дохід за спрощеною методикою. Такий підхід зменшує адміністративне навантаження та стимулює